

KWARTALNIK
WYDANIE III/2024

PORADNIK PRAWNY

Powiat Krasnostawski

WWW.POMOCPRAWNA.OIC.LUBLIN.PL

WWW.OIC.LUBLIN.PL

WWW.KRASNYSTAW-POWIAT.PL

Spis treści

str. 03

Jak się uchronić przed nieuczciwym najemcą?

Magdalena Piech

str. 07

Czy dziecko może samodzielnie robić zakupy?

Magdalena Piech

str. 08

Świadczenie „Aktywny rodzic”

Magdalena Piech

str. 10

Mediacja rodzinna

Magdalena Piech

Jak się uchronić przed nieuczciwym najemcą?

Magdalena Piech
Radca prawny

Ochrona przed nieuczciwym najemcą jest kluczowa dla każdego wynajmującego. Istnieje kilka kroków, które można podjąć, aby minimalizować ryzyko związane z nieuczciwym najemcą.

Istotne jest aby na etapie przed zawarciem umowy dokonać dokładnego sprawdzenia najemcy. Można to zrobić poprzez:

- **Sprawdzenie historii kredytowej najemcy:** W tym celu możemy zawnioskować do najemcy aby przedstawił nam raport z BIK dotyczący jego historii kredytowej. Pozwoli to na upewnienie się, że nasz potencjalny najemca ma dobrą historię kredytową i brak zaległości w płatnościach. Ważne jest, że taki raport z BIK może uzyskać osoba fizyczna, której raport dotyczy. Bez zgody danej osoby, żadna osoba trzecia nikt nie może pobrać danych z BIK.
- **Referencje od poprzednich wynajmujących:** Można poprosić potencjalnego najemcę o referencje od poprzednich wynajmujących. To może dać wgląd w to, jak najemca zachowywał się w przeszłości i czy nie zalegał z płatnościami czynszu.

- **Zatrudnienie i stabilność finansowa:** Można poprosić potencjalnego najemcę o przedstawienie jego aktualnych i stałych źródeł dochodu, które potwierdzą jego możliwość regularnego opłacania czynszu

Warto podkreślić, że wszystkie wyżej opisane metody sprawdzenia najemcy są możliwe **tylko i wyłącznie za zgodą najemcy**. Oznacza to, iż Wynajmujący nie ma prawnej możliwości do zmuszenia najemcy do dostarczenia ww dokumentów. Oczywiście Wynajmujący ma prawo decydować komu wynajmie lokal, zatem w sytuacji braku zgody ze strony najemcy na okazanie jakiegokolwiek dokumentu dotyczącego sytuacji najemcy bezpiecznie jest zrezygnować z zawarcia umowy najmu z takim „opornym” najemcą.

Kolejnym ważnym krokiem jest sporządzenie właściwej i starannej umowy najmu. Taka umowa musi zawierać wszystkie kluczowe postanowienia, takie jak wysokość czynszu, terminy płatności, kaucja, zasady dotyczące eksmisji, oraz kto odpowiada za ewentualne naprawy. Istotne jest aby wynajmujący w ramach zabezpieczenia umowy pobrał kaucję (pobranie kaucji zwykle w wysokości 1-3 miesięcznego czynszu może zabezpieczyć wynajmującego przed ewentualnymi szkodami lub zaległościami w płatnościach).

Wynajmujący może także dokonywać regularnych wizyt w wynajmowanym mieszkaniu (po wcześniejszym uprzedzeniu najemcy), które pozwalają upewnić się, że lokal jest odpowiednio użytkowany i utrzymany.

Wynajmujący może także dokonać ubezpieczenia mieszkania na wypadek szkód wyrządzonych przez najemcę. Można również zasugerować najemcy wykupienie ubezpieczenia OC (odpowiedzialności cywilnej).

Umowa najmu okazjonalnego

Należy także podkreślić, iż przy zawieraniu umowy najmu korzystne jest dla Wynajmującego zastosowanie tak zwanej „umowy najmu okazjonalnego”, która lepiej niż zwykły najem zabezpiecza interesy właścicieli mieszkań. Nie odegra ona jednak tej roli, jeżeli nie spełni przewidzianych prawem warunków. Przede wszystkim chodzi o zgłoszenie tej umowy do urzędu skarbowego przez wynajmującego. Przepisy prawne regulujące umowy najmu okazjonalnego znajdziemy w ustawie o ochronie praw lokatorów. Zgodnie z zapisem z ww. ustawy najem okazjonalny to **„umowa najmu lokalu mieszkalnego, którego właściciel, będący osobą fizyczną, nie prowadzi działalności gospodarczej w zakresie wynajmowania lokali, zawarta na czas oznaczony, nie dłuższy niż 10 lat.”** Te warunki wskazują, że z najmu okazjonalnego nie mogą korzystać firmy zajmujące się najmem nieruchomości. W tej formie można wynajmować tylko lokale mieszkalne.

Taka umowa najmu okazjonalnego wiąże się z koniecznością złożenia przez lokatora oświadczenia o dobrowolnym poddaniu się egzekucji. Oznacza to, iż najemca musi złożyć oświadczenie w formie aktu notarialnego i z reguły za to zapłacić (wynajmujący zwykle przerzuca ten koszt na najemcę). Dokument ten jest zabezpieczeniem dla wynajmującego. W przypadku wystąpienia jakichkolwiek problemów po wygaśnięciu lub rozwiązaniu umowy (np. z powodu niepłacenia czynszu przez najemcę), właściciel mieszkania może wszcząć postępowanie egzekucyjne bez konieczności wytaczania procesu sądowego. Wystarczy zwrócić się do sądu o nadanie aktowi notarialnemu klauzuli wykonalności. Nie musi wtedy też czekać na dostarczenie przez gminę mieszkania socjalnego czy pomieszczenia tymczasowego (jak w przypadku zwykłej umowy najmu)

Najem okazjonalny wymaga zatem przedstawienie przez najemcę aktu notarialnego, w którym najemca poddał się egzekucji i zobowiązał się do opróżnienia i wydania lokalu, wskazanie dokładnego adresu, pod który lokator będzie mógł się wyprowadzić w przypadku zakończenia umowy oraz oświadczenie właściciela (czy też osoby posiadającej tytuł prawny do lokalu) o wyrażeniu zgody na zamieszkanie lokatora (i osób z nim zamieszkujących) w należącym do niego lokalu mieszkalnym; na żądanie wynajmującego załącza się oświadczenie z podpisem notarialnie poświadczonym.

Istotne jest, iż wynajmujący lokal mieszkalny na podstawie umowy najmu okazjonalnego ma obowiązek zgłoszenia tej umowy do urzędu skarbowego (właściwego dla miejsca zamieszkania właściciela), w terminie 14 dni od daty rozpoczęcia najmu. W praktyce oznacza to, że właściciel nie może uniknąć płacenia podatku od dochodów z tytułu umowy najmu. Na życzenie najemcy właściciel jest zobowiązany do przedstawienia mu zgłoszenia złożonego w urzędzie skarbowym. **Jeżeli wynajmujący nie zgłosi umowy najmu okazjonalnego do urzędu skarbowego, wszystkie jej elementy, które ułatwiają eksmisję lokatora, stają się nieważne.**

Umowa najmu okazjonalnego to bardzo dobre zabezpieczenie dla wynajmujących obawiających się lokatorów, którzy nie tylko nie płacą czynszu, ale również odmawiają opuszczenia lokalu. Jeśli zostanie prawidłowo zawarta, wynajmujący może wystąpić o eksmisję lokatora.

Komornik może przeprowadzić eksmisję o dowolnej porze roku. Nie obowiązuje tu okres ochrony (od 1 listopada do 31 marca), w którym jest zakaz dokonywania eksmisji. Lokatorom nie przysługuje też prawo do otrzymania mieszkania socjalnego czy pomieszczenia tymczasowego (które w przypadku "zwykłych" umów najmu może przyznaje gmina, i na które często długo się czeka).

Dla najemcy umowa najmu okazjonalnego jest mniej korzystna niż klasyczna umowa najmu. Wiąże się z koniecznością dopełnienia dodatkowych formalności oraz – niejednokrotnie – poniesienia kosztów notarialnych. Wprawdzie przepisy nie regulują, po czyjej stronie leży ten koszt i część właścicieli zainteresowanych najmem okazjonalnym deklaruje, że jest w gotowych go uiścić.

Należy pamiętać, iż podpisując przed notariuszem oświadczenie o dobrowolnym poddaniu się egzekucji, lokatorzy tracą wszelkie prawa do zapewnienia im, choćby tymczasowo, dachu nad głową przez gminę. Najem okazjonalny zakłada, że w tej sytuacji wyprowadzą się pod wskazany przy zawieraniu umowy adres.

Poniżej wzór wniosku o nadanie klauzuli wykonalności aktowi notarialnemu

Warszawa, dnia

Sąd Rejonowy dla Warszawy-Mokotowa w Warszawie
Wydział I Cywilny
ul. Warszawska 1
00-950 Warszawa

Wierzyciel: Adam Stelmachowski
Zam.....
email: a.stelmachowski@gmail.com

Dłużnik: Eryk Roykiewicz
ul. Wiśniowa 2
00-952 Ząbki
PESEL: 65022701654
Wartość przedmiotu sprawy: 100.000 zł
Opłata: 50 zł

Wniosek

o nadanie klauzuli wykonalności aktowi notarialnemu
i doręczenie tytułu wykonawczego

Działając jako wierzyciel Adam Stelmachowski wnoszę o:

- 1) nadanie aktowi notarialnemu umowie najmu - sporządzonej w dniu 01.02.2022 r. przez notariusza w Warszawie Henryka Miśkiewicza, do nr Rep. 1/2022 klauzuli wykonalności;
- 2) doręczenie tytułu wykonawczego na adres pełnomocnika wierzyciela;
- 3) zasądzenie od dłużnika na rzecz wierzyciela kosztów postępowania klauzulowego, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Uzasadnienie

W treści umowy najmu z dnia 01.02.2022 r. sporządzonej w Warszawie przez notariusza w Warszawie Henryka Miśkiewicza, do nr Rep. 1/2022 dłużnik Eryk Roykiewicz poddał się egzekucji w trybie art. 777 § 1 pkt 4,5 i 6 k.p.c., w razie braku zapłaty czynszu (opisać szczegółowo co nie zostało opłacone i jakie kwoty) w terminie do dniaDo dnia dzisiejszego dłużnik nie uiścił należnej kwoty, w związku z czym wniosek o nadanie klauzuli wykonalności jest uzasadniony i konieczny.

Dowód: akt notarialny umowy sprzedaży sporządzony w dn. 01.02.2022 r. w Warszawie przez notariusza w Warszawie Henryka Miśkiewicza, do nr Rep. 1/2022

Mając powyższe okoliczności na uwadze, działając na podstawie 777 § 1 pkt 4 k.p.c., wnoszę jak na wstępie.

.....

Załączniki:

- wypis aktu notarialnego
- dowód uiszczenia opłaty sądowej od wniosku
- odpis wniosku z załącznikami

Czy dziecko może samodzielnie robić zakupy?

Magdalena Piech
Radca prawny

Dzieci do ukończenia 13 roku życia nie mają zdolności do czynności prawnych. Oznacza to, że nie mogą same skutecznie zaciągać zobowiązań ani nabywać praw. Mówiąc krótko - takie dziecko nie może w ważny sposób samo zawrzeć umowy. Stanowi o tym art. 14 § 1 kodeksu cywilnego: Czynność prawna dokonana przez osobę, która nie ma zdolności do czynności prawnych, jest nieważna.

Przy takiej regulacji mógł pojawić się problem natury praktycznej, gdyż należy pamiętać, że nawet kupno gazety czy bułki na drugie śniadanie w szkole jest umową cywilnoprawną - umową sprzedaży. Trudno sobie wyobrazić, aby dziecko nie mogło dokonywać nawet tak podstawowych zakupów. Dlatego 2 art. 14 kodeksu cywilnego dopuszcza możliwość zawierania umów przez osoby, które nie mają zdolności do czynności prawnych, czyli między innymi dzieci poniżej 13 roku życia. Może to jednak nastąpić pod pewnymi warunkami. Istotne jest, aby była to umowa należąca do umów powszechnie zawieranych w drobnych bieżących sprawach życia codziennego. Do takich umów można na pewno zaliczyć kupno gazety, pieczywa czy choćby drobnej zabawki.

Ważne jest, aby dokonany zakup wiązał się ze sprawami życia codziennego, a więc nie może to być jakiś szczególny z punktu widzenia dziecka zakup. Po drugie muszą to być sprawy drobne, należy wziąć tu pod uwagę np. cenę towaru, która nie może być wysoka. Przykładowo dziecko może kupić kasetę z ulubionymi piosenkami, ale już zakup dużej ilości takich kaset za znaczną kwotę nie będzie mógł być przez nie dokonany. Nawet jeśli sprzedawca wyda towar i otrzyma od dziecka zapłatę, to i tak umowa sprzedaży nie będzie ważna. Nie będzie również ważna sprzedaż nawet drobnej rzeczy, czyli na przykład zeszytów albo farb, jeśli spowoduje rażące pokrzywdzenie dziecka, które dokonało tego zakupu. **W skrócie można powiedzieć, że umowy zawierane przez dziecko poniżej 13 roku życia są nieważne. Istnieje jednak wyjątek, gdyż dziecko takie może zawrzeć ważną umowę w drobnych bieżących sprawach życia codziennego pod warunkiem, że nie powoduje ona jego rażącego pokrzywdzenia.** Umowa taka staje się ważna z chwilą jej wykonania.

Skoro umowy zawarte przez dziecko SĄ NIEWAŻNE, to oznacza, że rodzic ma prawo zwrócić taki towar, nawet jeżeli sklep nie akceptuje zwrotów?

I tu nasuwa się kolejne pytanie: W jaki sposób sprzedawca może zweryfikować wiek takiego dziecka? Czy w ogóle może?

Jak wygląda sprawa zakupów po 13 roku życia?

Czy dziecko może płacić kartą rodzica?

Korzystanie z karty płatniczej przez dziecko jest uzależnione od jego wieku. **Jeśli dziecko nie ma jeszcze 13 lat, to nie może posiadać standardowej karty debetowej, ani tym bardziej korzystać z karty swoich rodziców.** To nie oznacza jednak, że nie ma w ogóle możliwości korzystania z kart płatniczych. W tym wieku rodzice mogą mu wyrobić tak zwaną kartę przedpłaconą.

Świadczenie „Aktywny rodzic”

Magdalena Piech
Radca prawny

Od początku października 2024 r. wielu polskich rodziców będzie mogło skorzystać z nowych świadczeń. Warto podkreślić, iż jest to nawet łącznie 36 tys. zł na dziecko w wieku od 12. do 35. miesiąca życia – niezależnie od dochodów. Wnioski o nowe świadczenia można składać do ZUS od dnia 1 października 2024 r.

Ustawa o wspieraniu rodziców w aktywności zawodowej oraz w wychowaniu dziecka, potocznie zwana – „Aktywny rodzic”, to akt prawny, który wprowadza trzy nowe świadczenia dla rodzin z dziećmi do lat 3. Ten akt prawny jest narzędziem wspierającym rodziców w aktywności zawodowej oraz w wychowaniu dziecka.

„Aktywni rodzice w pracy”

Pierwsze świadczenie to „Aktywni rodzice w pracy”. **Jest ono kierowane do aktywnych zawodowo rodziców dziecka w wieku od 12 do 35 miesiąca życia.** Ustawa definiuje aktywność zawodową, której poziom/rodzaj będzie uprawniał do otrzymywania ww. świadczenia.

Świadczenie „Aktywni rodzice w pracy” będzie przysługiwać w wysokości 1500 zł miesięcznie przez okres 24 miesiący od 12 do 35 miesiąca życia dziecka. W przypadku dzieci legitymujących się orzeczeniem o niepełnosprawności łącznie ze wskazaniami: konieczności stałej lub długotrwałej opieki lub pomocy innej osoby w związku ze znacznie ograniczoną możliwością samodzielnej egzystencji oraz konieczności stałego współdziałania na co dzień opiekuna dziecka w procesie jego leczenia, rehabilitacji i edukacji, powyższe świadczenie będzie przysługiwało w podwyższonej wysokości 1900 zł miesięcznie

„Aktywnie w żłobku”

Świadczenie „Aktywnie w żłobku” zastąpi obecnie funkcjonujące i zdecydowanie mniej korzystne dofinansowanie obniżenia opłaty za pobyt dziecka w żłobku, klubie dziecięcym lub u dziennego opiekuna, które przysługuje w wysokości do maksymalnie 400 zł miesięcznie, uregulowane w ustawie z dnia 4 lutego 2011 r. o opiece nad dziećmi do lat 3. Świadczenie „Aktywnie w żłobku” **będzie kierowane do rodziców dzieci uczęszczających do instytucji opieki nad dziećmi do lat 3. – tj. żłobka, klubu dziecięcego albo dziennego opiekuna i będzie przysługiwało w wysokości do 1500 zł miesięcznie na dziecko lub do 1900 zł miesięcznie na dziecko niepełnosprawne, jednak nie więcej niż wysokość opłaty, jaką rodzic ponosi za pobyt dziecka w instytucji opieki.** W tym miejscu warto wskazać, iż ustawa wprowadza także górną granicę wysokości opłat żłobkowych, której przekroczenie wykluczy daną instytucję opieki lub dziennego opiekuna z procesu przyznawania świadczenia „aktywnie w żłobku”, w celu uniknięcia sytuacji, w której w wyniku wprowadzenia ww. świadczenia nastąpiłby znaczący wzrost opłat za żłobek, klub dziecięcy lub dziennego opiekuna. W pierwszym okresie obowiązywania ustawy powyższy próg został określony kwotowo i będzie wynosił 2200 zł miesięcznie.

„Aktywnie w domu”

To świadczenie zastąpi dotychczas funkcjonujący i mniej korzystny, gdyż nie przysługujący na pierwsze dziecko, rodzinny kapitał opiekuńczy. „Aktywnie w domu” będzie przysługiwało **na każde dziecko w rodzinie w wieku od 12 do 35 miesiąca życia dziecka i będzie wypłacane w wysokości 500 zł miesięcznie przez 24 miesiące (nie będzie możliwości pobierania świadczenia w wysokości 1000 zł przez 12 miesięcy, jak ma to miejsce w przypadku rodzinnego kapitału opiekuńczego)**. Jest to wsparcie kierowane do tych rodziców dzieci w wieku od 12 do 35 miesiąca życia, którzy nie będą uprawnieni lub z własnej woli nie zdecydują się na skorzystanie ze świadczenia „Aktywni rodzice w pracy” lub „Aktywnie w żłobku”, gdyż w szczególności **pozostaną nieaktywni zawodowo lub ich dziecko nie uczęszcza do instytucji opieki**.

Wprowadzenie świadczenia „Aktywnie w domu” będzie wiązało się z uchynieniem dotychczas obowiązującej ustawy z dnia 17 listopada 2021 r. o rodzinnym kapitale opiekuńczym, przy jednoczesnym zachowaniu praw nabytych, tj. zagwarantowaniu rodzicowi prawa do zachowania wcześniej przyznanego rodzinnego kapitału opiekuńczego z możliwością przejścia przez tego rodzica na nowe świadczenie jeśli jest ono dla niego bardziej korzystne (np. aktywni zawodowo rodzice pobierający rodzinny kapitał opiekuńczy będą mogli z zrezygnować z tego świadczenia i ubiegać się o świadczenie „Aktywni rodzice w pracy”).

W tym miejscu należy podkreślić, iż wybór jednego z trzech powyższych świadczeń zależny będzie od decyzji rodzica przy założeniu, że na to samo dziecko, za dany miesiąc może być wypłacone tylko jedno ze świadczeń.

Rodzic będzie miał także możliwość wielokrotnej zmiany świadczeń, tj. rezygnacji z jednej formy wsparcia i przejścia na drugą, z zastrzeżeniem, że w danym miesiącu na dane dziecko rodzic będzie mógł pobierać tylko jedno z wybranych przez siebie świadczeń.

Świadczenia „Aktywny rodzic” są realizowane od 1 października 2024 r. przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych. Pierwsze środki w ramach programu zostaną wypłacone najpóźniej dwa miesiące od dnia złożenia wniosku z wyrównaniem.

Mediacja rodzinna

Magdalena Piech
Radca prawny

Na wstępie warto przypomnieć, iż mediacja jest poufny procesem rozwiązywania konfliktu czy sporu, podczas którego fachowo przygotowany, niezależny i bezstronny mediator za dobrowolną zgodą stron mediacji pomaga im samodzielnie poradzić sobie z konfliktem. Mediacja umożliwia stronom określić kwestie sporne, zmniejszyć bariery komunikacyjne, opracować propozycje rozwiązań, a także doprowadzić do osiągnięcia dobrowolnego, obustronnie korzystnego rozwiązania danego konfliktu. Bardzo często końcowym efektem mediacji jest zrozumienie drugiej strony i wypracowanie ugody, która w wielu przypadkach może zostać zatwierdzona przez sąd i stanowić zakończenie danej sprawy sądowej.

Mediator pomaga rozważyć wszelkie możliwe rozwiązania, negocjować je w warunkach współpracy i szukać takiego porozumienia, które dla obu stron będzie satysfakcjonujące i możliwe do wcielenia w życie.

Zasadne jest aby wskazać, iż **mediacja rodzinna może być stosowana prawie we wszystkich rodzajach sporów pomiędzy członkami tej samej rodziny** połączonej pokrewieństwem oraz tymi, którzy pozostawali lub pozostają w związkach rodzinnych zdefiniowanych przez prawo (np. rodziny adopcyjne, rodziny zastępcze). Warunkiem jest tak naprawdę chęć samych stron do uczestnictwa w mediacji.

Mediacja rodzinna bardzo często jest wdrażana w następujących sprawach:

- **sprawy rozwodowe** - podczas których strony ustalają sposób rozstania, rodzaj pozwu z orzekaniem o winie czy bez orzekania. Podejmowane są ustalenia w sprawie sprawowania władzy rodzicielskiej i miejsca zamieszkania dziecka. Strony ustalają także sposób wykonywania kontaktów dziecka z rodzicem, który nie będzie sprawował bezpośredniej opieki nad nim. Ustalany jest także sposób korzystania ze wspólnego mieszkania po rozwodzie, a także wysokość alimentów
- **sprawy o podział majątku po rozwodzie**
- **sprawy związane z opieką nad dziećmi po rozwodzie**
- **sprawy o ustalenie kontaktów z dzieckiem**
- **sprawy o zmianę wyroku rozwodowego** w części dotyczącej rozstrzygnięcia o władzy rodzicielskiej nad wspólnymi małoletnimi dziećmi rozwiedzionych małżonków
- **pozostałe sprawy rodzinne** (w sytuacji gdy między rodzicami i dziećmi, także dorosłymi dziećmi występują konflikty – pomoc w uzgodnieniu zasad opieki nad członkami rodziny chorymi, niepełnosprawnymi, w podeszłym wieku, a także konflikty w rodzinach zastępczych i adopcyjnych).

W tym miejscu warto zaznaczyć, iż **mediacja rodzinna nie zawsze pomoże. W sytuacji gdy w rodzinie ma miejsce długotrwała przemoc, czy jedna z osób lub obydwie są uzależnione od alkoholu lub narkotyków, a także kiedy jakieś niedawne traumatyczne przeżycia i bardzo silne emocje** uniemożliwiają efektywne uczestniczenie w mediacji jednej lub obu stronom konfliktu.

Mediacja rodzinna nie będzie też możliwa w sytuacji, gdy jedna ze stron cierpi na chorobę psychiczną lub silne zaburzenia emocjonalne, lub gdy strona chce wykorzystać mediację do zaognienia konfliktu lub posłużyć się nią do osiągnięcia jakichś ukrytych celów (np. zdobycia informacji, dokumentów, uzyskania zgody drugiej strony na jakieś rozwiązanie, ukrywając przy tym swoje prawdziwe intencje). Należy też mieć na uwadze, iż **w sytuacji gdy między stronami konfliktu jest znaczna różnica sił, to w praktyce nie jest możliwe osiągnięcie porozumienia korzystnego dla obydwu stron.** Mediacja rodzinna nie pomoże także w sytuacji gdy żadna ze stron nie bierze pod uwagę możliwości ugodowego załatwienia spornych kwestii.

Spotkanie mediacyjne trwa zwykle około 2 godzin, często potrzebne są 3 lub 4 spotkania z mediatorem, aby mediacje mogły się zakończyć satysfakcjonującą ugodą. Mediatorzy umawiają się ze stronami w dogodnym dla nich terminie i są do dyspozycji tak długo, jak będzie to potrzebne. Podczas pierwszego spotkania mediator informuje o przebiegu i zasadach mediacji, ustala czy sprawa może być rozwiązana na drodze mediacji oraz potwierdza dobrowolny udział w rozmowach. Na takim spotkaniu strony przedstawiają swoją sytuację, własne potrzeby oraz oczekiwania wobec mediacji.

Mediacje prowadzone są w ośrodkach mediacyjnych, w kameralnych, przyjaznych warunkach. Mediator zobowiązany jest do zachowania całkowitej dyskrecji. Podczas mediacji mogą obecne być strony i ewentualnie ich pełnomocnicy.

Bardzo istotne jest, iż mediacja rodzinna jest w większości przypadków bardziej skuteczna i tańsza, niż proces sądowy. Pozwala na osiągnięcie stosunkowo szybkiego i trwałego wyniku w postaci spisanego porozumienia – ugody. **W chwili rozpoczęcia mediacji strony niczego nie ryzykują, gdyż każda z nich w każdej chwili może odstąpić od udziału w niej.**

Poufność i prowadzenie rozmów w warunkach prywatności, pozwala na otwartość, szczerłość i ochronę reputacji. Mediacja prowadzi do zawarcia ugody uwzględniającej potrzeby oraz interesy wszystkich osób. Mediacja pomaga w utrzymaniu relacji, które będą lub powinny trwać w przyszłości, a niekiedy umożliwia wybaczenie doznanych krzywd i pojednanie.

Nie zawsze jednak uda się mediację zakończyć ugodą. Warto jednak zaznaczyć, że mediacja uczy wzajemnego szacunku, respektowania praw swoich i drugiej osoby oraz tego, że każdy ma prawo mieć inne zdanie oraz popełnić błąd.

Jak rozpocząć mediację?

Należy zgłosić się do wybranego mediatora z listy stałych mediatorów, prowadzonej przez prezesa sądu okręgowego (listy dostępne są w siedzibach sądów oraz na stronach internetowych poszczególnych sądów okręgowych) lub do ośrodka mediacyjnego. Mediator wskaże jak prawidłowo sformułować umowę określającą zasady udziału stron w mediacji (np. w zakresie kosztów). Jeśli sprawa jest już w sądzie, to w sprawach rodzinnych sąd z reguły możecie zostać skierowani do mediacji przez sędziego (z jego inicjatywy lub na swój wniosek). W postanowieniu kierującym Was do mediacji sąd określi termin jej przeprowadzenia. Zwykle będzie to 30 dni. Na Wasz wniosek sąd może wyznaczyć dłuższy termin. Do mediacji sąd może skierować Was także na posiedzeniu niejawnym, bez Waszego udziału. W takiej sytuacji, każde z Was w terminie tygodnia od doręczenia postanowienia o skierowaniu do mediacji, może odmówić wzięcia w niej udziału bez żadnych negatywnych konsekwencji, o ile wcześniej nie wyrażiliście zgody na mediację.

Należy także pokreślić, iż **mediator ma prawo odmówić prowadzenia mediacji w sytuacji konfliktu interesów, a także gdy sprawa nie nadaje się do prowadzenia mediacji.**

SKORZYSTAJ Z BEZPŁATNYCH PORAD PRAWNYCH

WWW.POMOCPRAWNA.OIC.LUBLIN.PL

WWW.OIC.LUBLIN.PL

WWW.KRASNYSTAW-POWIAT.PL

